RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 109.071 van 10 juli 2002
in de zaak A. 98.781/VII-24.802

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VAN PETEGEM,
kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
Leegstraat 217

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 22 december 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 september 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 december 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat K. VAN PETEGEM, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 25 augustus 2000 en verklaarde zich op 1 september 2000 vluchteling.

1.2. Op 18 september 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

> "Betrokkene werd verhoord op 30 oktober 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Slovaakse taal machtig is.
> Volgens de verklaringen van betrokkene, een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, zou hij in 1996 gehuwd zijn met H. M. (O.V. 5.003.980),een Slovaaks staatsburger van Roma-origine, met wie hij één kind zou hebben. Vanaf 1998 zou betrokkene te Kosice (Slovakije) zijn afgeperst door de maffia. Iedere maand zou hij 20.000 à 25.000 Kronen aan hen betaald hebben. In september 1999 zou betrokkene met zijn gezin en ouders te Novosad (Slovakije) zijn gaan wonen. In december 1999 zou betrokkene de maffia niet meer kunnen betalen hebben. In februari 2000 zouden vier gemaskerde mannen betrokkenes huis zijn binnengedrongen en geld hebben geëist. Betrokkene zou hen onmiddellijk 20.000 Kronen betaald hebben. Hierna zou

betrokkene bij familieleden gaan wonen zijn. Op 23 augustus 2000 zou betrokkene samen met zijn gezin en zijn ouders H. M. en H. R.(O.V. 5.003.979) Slovakije verlaten hebben. Op 25 augustus 2000 zouden ze in België zijn toegekomen waar hij op 1 september 2000 zijn asielprocedure startte. Betrokkene is in het bezit van de volgende documenten: zijn paspoort, zijn identiteitskaart, zijn huwelijksakte, zijn rijbewijs en de geboorteakte van zijn zoon.

Er dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas volledig wordt ondermijnd nadat werd vastgesteld dat zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal tegenstrijdigheden vertonen met zijn eerdere verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en met de verklaringen van zijn vrouw (O.V. 5.003.980) en vader (O.V. 5.003.979) afgelegd voor het Commissariaat-generaal.

Met betrekking tot het zoeken van bescherming bij de autoriteiten verklaarde betrokkene (CGVS p. 4), dat hij samen met zijn vrouw en kind na de tweede telefonische bedreiging naar de politie is gegaan, terwijl betrokkenes vrouw stelde (CGVS p. 2) dat ze nooit naar de politie zijn gegaan omdat ze bang waren van de maffia.

Met betrekking tot de behandeling van zijn klacht door de politie verklaarde betrokkene voor het Commissariaat-generaal (p. 5-6) dat ze alles noteerden en hem beloofden de zaak te onderzoeken, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) stelde dat ze elke keer zijn klacht negeerden en hem zeiden dat het niet waar kon zijn.

Met betrekking tot het mededelen aan zijn vrouw dat hij werd afgeperst door de maffia verklaarde betrokkene (CGVS p. 4-5) dat hij haar dit op straat vertelde toen ze terugkwamen van de politie, terwijl betrokkenes vrouw stelde (CGVS p. 2) dat hij haar dit thuis vertelde na een ruzie.

Met betrekking tot het incident in februari 2000 (maffia komt hen thuis opzoeken) stelde betrokkene bij de Dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) dat de maffia hem één week de tijd gaf om te betalen maar dat hij geen geld had om dit te kunnen doen, terwijl hij voor het Commissariaat-generaal (p. 10) verklaarde dat de maffia hem toen geen ultimatum gaf en dat hij hen onmiddellijk 20.000 Kronen betaalde.

Met betrekking tot het stukgooien van zijn GSM verklaarde betrokkene (CGVS p. 7-8) dat hij dit deed te Novosad nadat hij driemaal (september-oktober-november 1999) geld had gegeven aan de maffia, terwijl betrokkenes vader (CGVS p. 3-5, 7) stelde dat hij de GSM van zijn zoon had stukgegooid en dit nog te Kosice en dat ze daarna te Novosad tot februari 2000 met rust werden gelaten door de maffia en hen niet meer betaalden.

Met betrekking tot hun verblijfplaatsen na het incident in februari 2000 verklaarde betrokkene (CGVS p. 11) dat hij, samen met zijn gezin en zijn ouders, eerst bij een zus van zijn moeder zijn gaan wonen te Kosice en dat ze samen, als laatste verblijfplaats voor hun vlucht naar België, bij zijn zus te Novosad verbleven. Betrokkenes vrouw daarentegen stelde (CGVS p. 5-6) dat ze eerst, zonder de ouders van betrokkene, bij haar moeder te Kosice introkken en dat ze nooit buiten Kosice zijn ondergedoken. Betrokkenes vader stelde (CGVS p. 6) dat ze eerst bij de zus van betrokkene te Novosad verbleven en dat hij en zijn vrouw nooit buiten Novasad zijn ondergedoken.

Met betrekking tot de periode na het incident in februari 2000 stelde betrokkenes vader (CGVS p. 6) dat hij in augustus 2000 door één man werd ondervraagd over zijn zoon en toen bedreigd werd met een geweer, waarna ze besloten te vluchten. Betrokkene verklaarde echter (CGVS p. 12) dat zijn ouders nooit apart (zonder dat hij erbij was) zijn bedreigd geweest en maakte geen melding van het feit dat zijn vader in augustus 2000 door de maffia werd bedreigd.

De door betrokkene neergelegde documenten wijzigen niets aan hetgeen hierboven werd uiteengezet aangezien ze louter persoonsgegevens bevatten.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvragen van betrokkenes ouders (H. M. en H. R.: O.V. 5.003.979), waarmee betrokkenes asielaanvraag samenhang vertoont, door het Commissariaat-generaal eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf werd genomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en

aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 18 september 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de verzoekende partij de schending inroept van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; dat, hoewel de verzoekende partij schrijft dat zij de uitdrukkelijke motiveringsplicht geschonden acht, uit de lezing van het middel moet worden opgemaakt dat eigenlijk kritiek wordt uitgebracht op de inhoud van de motieven; dat de verzoekende partij zich “vragen stelt” bij alle in haar verhaal en het verhaal van haar familieleden zogezegd vastgestelde tegenstrijdigheden; dat de verzoekende partij stelt dat het “een wel bekend en wetenschappelijk onderkend feit (is) dat tengevolge van een trauma de herinnering aan bepaalde gebeurtenissen getroebleerd kan zijn”; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de “huidige algemeen belabberde situatie van de Roma-zigeuners” in Slovakije had moeten nagaan; dat volgens de verzoekende partij de motivering niet afdoende zou zijn;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de verklaringen van de verzoekende partij een niet onbelangrijk aantal tegenstrijdigheden en onnauwkeurigheden heeft vastgesteld; dat deze opgesomd worden in de bestreden beslissing; dat de verzoekende partij er niet in slaagt aan te tonen dat die vaststellingen feitelijk onjuist zijn noch dat de gevolgtrekkingen die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daaruit afleidt kennelijk onredelijk zijn; dat het te dezen niet kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uit een warrig, weinig precies, soms incoherent en zelfs tegenstrijdig asielrelaas afgeleid heeft dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond was;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, **De voorzitter,**

D. LANGBEEN. **E. BREWAEYS.**